

PACZUSKI
TAUDUL

PRZEKRÓJ PODATKOWY

02.11.2020 r.

KOMENTARZE EKSPERTÓW WS. NAJWAŻNIEJSZYCH WYROKÓW/ INTERPRETACJI

SPIS TREŚCI

- Ulga IP Box w przypadku jednoosobowej działalności gospodarczej, wyrok WSA w Szczecinie z 22 października 2020 r., sygn. I SA/Sz 591/20** 3
- Opodatkowanie VAT odpłatnego udostępniania miejsc postojowych na parkingu zewnętrznym oraz prawo do odliczenia w całości podatku VAT od wydatków poniesionych na budowę parkingu, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 14 października 2020 r., sygn. 0111-KDIB3-1.4012.679.2020.1.WN** 4

Ulga IP Box w przypadku jednoosobowej działalności gospodarczej, wyrok WSA w Szczecinie z 22 października 2020 r., sygn. I SA/Sz 591/20

Podatnik prowadzi jednoosobową działalność gospodarczą. Przeważającym przedmiotem jego działalności jest działalność związana z oprogramowaniem (PKD 62.01.Z). W praktyce działalność podatnika polega na tworzeniu oprogramowania dla firm bukmacherskich na zlecenie spółki z o.o., która zajmuje się tworzeniem oprogramowania dla sektora zakładów sportowych. Z umowy zawartej ze spółką z o.o. wynika, iż podatnik przenosi na spółkę z o.o. całość autorskich praw majątkowych do programu komputerowego, za co otrzymuje wynagrodzenie.

Podatnik chce skorzystać z ulgi IP Box, tj. zastosować 5% stawkę opodatkowania do dochodu kwalifikowanego prawa własności intelektualnej, tj. autorskiego prawa do programu komputerowego. Na potrzeby skorzystania z IP Box posiada odrębną od KPIR ewidencję pozwalającą na ustalenie kwalifikowanego dochodu. W związku z okolicznością, że podatnik nie nabywał wyników prac badawczo-rozwojowych ani nabycia wyników prac badawczo-rozwojowych, w prowadzonej ewidencji ujmował tylko przychody na podstawie wystawionych faktur. Wszystkie ponoszone przez niego koszty są kosztami pośrednimi. Jedyny wydatek, który mógłby być związany bezpośrednio z działalnością badawczo-rozwojową podatnika to laptop wykorzystywany do pisania programów komputerowych.

Podatnik wskazał, że spełnia wszystkie warunki do skorzystania z ulgi IP Box. DKIS nie zgodził się ze stanowiskiem podatnika. Wskazał, iż w sytuacji gdy podatnik nie ponosi żadnych kosztów bezpośrednio związanych z prowadzoną działalnością badawczo-rozwojową, które podlegałyby uwzględnieniu w kalkulacji współczynnika nexus (w celu ustalenia podstawy opodatkowania), brak jest możliwości zastosowania ulgi IP Box.

WSA w Szczecinie zgodził się ze stanowiskiem DKIS. Na poparcie swojego stanowiska wska-

zał, iż każda ulga podatkowa jest wprowadzana przez ustawodawcę na pewnych specyficznych warunkach. Ulga IP Box jest związana z ponoszeniem kosztów z prowadzonej działalności. Kwestia ponoszenia kosztów działalności, która zazwyczaj wiąże się z prowadzoną działalnością gospodarczą – dla ustawodawcy ma tu szczególne znaczenie. Po to prowadzi się ewidencję, żeby wykazywać ponoszone koszty. Brak ponoszenia kosztów nie pozwala a skorzystanie z ulgi podatkowej.

Komentarz eksperta

Stanowisko zaprezentowane przez WSA w Szczecinie oparte jest o literalne brzmienia przepisów dot. ulgi IP Box. Wskazują one, że podstawę opodatkowania 5% stanowi kwalifikowany dochód, który ustalany się jako *iloczyn dochodu z kwalifikowanego prawa własności intelektualnej osiągniętego w roku podatkowym i wskaźnika nexus* (obliczanego w oparciu o koszty poniesione przez podatnika bezpośrednio związane prowadzonymi przez niego pracami badawczo-rozwojowymi związanymi z danym IP oraz koszty poniesione na rzecz innych podmiotów związane bezpośrednio z danym IP). Brak wystąpienia wskazanych kosztów oznacza, iż brak jest możliwości ustalenia wskaźnika nexus i w konsekwencji podstawy opodatkowania.

Sytuacja taka często ma miejsce w przypadku jednoosobowej działalności gospodarczej, gdzie głównym kosztem bezpośrednio związanym z wytworzeniem IP jest koszt pracy własnej, który jednak – zgodnie z Objaśnieniami MF dotyczącymi ulgi IP Box (z lipca 2019 r.) – nie może być uwzględniany przy kalkulacji wskaźnika nexus. Do rozpatrzenia w tej kategorii pozostają zatem głównie koszty oprogramowania i sprzętu (laptop), z których korzysta podatnik.

ANNA PACZUSKA
DORADCA PODATKOWY

Opodatkowanie VAT odpłatnego udostępnienia miejsc postojowych na parkingu zewnętrznym oraz prawo do odliczenia w całości podatku VAT od wydatków poniesionych na budowę parkingu, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 14 października 2020 r., sygn. 0111-KDIB3-1.4012.679.2020.1.WN

Odpłatne udostępnienie miejsc postojowych na parkingu zewnętrznym zamkniętym będzie niewątpliwie odpłatnym świadczeniem usługi w rozumieniu przepisów o VAT, realizowanym przez spółdzielnię mieszkaniową w ramach działalności gospodarczej, o której mowa w art. 15 ust. 2 ustawy VAT.

W okolicznościach analizowanej sprawy, spółdzielnia będzie uprawniona do odliczenia podatku naliczonego wynikającego z faktur dokumentujących wydatki inwestycyjne na budowę parkingu. Wydatki te będą miały bowiem związek z realizowanymi przez spółdzielnię czynnościami opodatkowanymi VAT.

Komentarz eksperta

W komentowanej interpretacji indywidualnej DKIS wskazał, że odpłatne/komercyjne udostępnianie przez spółdzielnię mieszkaniową miejsc postojowych na parkingu zewnętrznym zamkniętym, stanowi odpłatne świadczenie usługi w rozumieniu przepi-

sów o VAT. Ponadto, organ interpretacyjny potwierdził prawo spółdzielni do odliczenia w pełnej wysokości VAT naliczonego wynikającego z faktur dokumentujących wydatki na budowę parkingu (z uwagi na jego wyłączny związek z realizowanymi przez spółdzielnię czynnościami opodatkowanymi VAT). Podkreślenia wymaga, że DKIS zaakceptował odliczenie przez spółdzielnię VAT naliczonego zarówno od bieżących i przyszłych zakupów związanych z wykonaniem parkingu, jak i poniesionych w przeszłości (w odniesieniu do których odliczenie VAT naliczonego wymaga korekty przeszłych rozliczeń w zakresie VAT).

Należy podkreślić, iż w praktyce nie w każdym przypadku podatnikowi przysługuje prawo do odzyskania VAT naliczonego w odniesieniu do wydatków na zakup/budowę parkingu. Brak odliczenia może dotyczyć w szczególności podmiotów ponoszących wydatki tego rodzaju w związku z realizacją zadań własnych (jak jednostki samorządu terytorialnego) lub statutowych (jak np. spółdzielnie mieszkaniowe).

PIOTR STRYJEWSKI
ADWOKAT
DORADCA PODATKOWY

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIS TREŚCI

Kwestia uwzględniania w ramach ulgi B+R kosztów kwalifikowanych, które zostały uwzględnione w kalkulacji dochodu osiągniętego z działalności gospodarczej prowadzonej na terenie SSE oraz z działalności objętej decyzją o wsparciu, wyrok WSA we Wrocławiu z 22 października 2020 r., sygn. SA/WR 325/20

6

Kwestia uwzględniania w ramach ulgi B+R kosztów kwalifikowanych, które zostały uwzględnione w kalkulacji dochodu osiągniętego z działalności gospodarczej prowadzonej na terenie SSE oraz z działalności objętej decyzją o wsparciu, wyrok WSA we Wrocławiu z 22 października 2020 r., sygn. SA/WR 325/20

Skoro zwolnieniami z art. 17 ust. 1 pkt 34 i 34a ustawy CIT, objęte są wyłącznie dochody uzyskane z działalności strefowej i z działalności objętej decyzją o wsparciu, to tym samym przy obliczaniu kosztów kwalifikowanych mogą być brane pod uwagę wyłącznie koszty związane z uzyskaniem przychodów z działalności prowadzonej w strefie lub w oparciu

o decyzję o wsparciu. Tym samym wskazywane przez spółkę koszty kwalifikowane nie mogą zostać uznane za nieuwzględniane w realizacji dochodu zwolnionego, o którym mowa w art. 17 ust. 1 pkt 34 i pkt 34a ustawy CIT.

Kwestia rzeczywistej wysokości przysługującego zwolnienia z uwagi na limit pomocy publicznej nie ma znaczenia albowiem dotyczy już dochodu, który został odliczony i skalkulowany zgodnie ze wskazanymi przepisami o zwolnieniu. Potwierdza to również konstrukcja przepisów regulujących zwolnienie, w których wskazano jaki dochód podlega zwolnieniu, a dopiero w dalszej części wskazano na ograniczenie wartościowe tego dochodu, który już został odliczony.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

Kwestia opodatkowania dochodów z kwalifikowanych praw własności intelektualnej preferencyjną stawką podatkową , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 14 października 2020 r., sygn. 0115-KDIT1.4011.576.2020.2.MN	8
Obowiązek pobierania podatku u źródła od wynagrodzeń wypłacanych za wynajem urządzeń przemysłowych w postaci aluminiowych paneli oraz plastikowych mat na rzecz kontrahentów z siedzibą w Niemczech , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 13 października 2020 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.347.2020.2.AW	9
Możliwość zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów wartości brutto wierzytelności odpisanych uprzednio jako nieściągalne lub wierzytelności umorzonych , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 14 października 2020 r., sygn. IPPB3/4510-614/16-2/S/DP/PP	9
Wydatki na obowiązkową dematerializację akcji jako koszt podatkowy , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 13 października 2020 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.298.2020.1.MZA	10
Kwestia rozpoznania wewnątrzspółnotowej transakcji trójstronnej, o której mowa w art. 135 ust. 1 pkt 2 ustawy VAT , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 13 października 2020 r., sygn. 0111-KDIB3-3.4012.440.2020.2.PK	10

Kwestia opodatkowania dochodów z kwalifikowanych praw własności intelektualnej preferencyjną stawką podatkową, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 14 października 2020 r., sygn. 0115-KDIT1.4011.576.2020.2.MN

1) Przedstawione we wniosku działania podejmowane przez wnioskodawcę mieszczą się w definicji działalności B+R w rozumieniu art. 5a pkt 38 ustawy PIT, gdyż są podejmowane w sposób systematyczny, mają twórczy charakter, podejmowane są w celu wykorzystania zasobów wiedzy do tworzenia nowych zastosowań, obejmują prace rozwojowe. Należy przy tym podkreślić, że działalnością B+R nie jest całość usług świadczonych przez wnioskodawcę ani też całość prowadzonej przez niego działalności programistycznej, ale wyłącznie te działania, które ściśle dotyczą tworzenia innowacyjnych rozwiązań służących stworzeniu nowego produktu.

2) Tworzone w ramach działalności wnioskodawcy oprogramowanie i części oprogramowania, będące programami komputerowymi, podlegającymi ochronie prawnej na podstawie art. 74 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych – w zakresie w jakim stanowią nowe i indywidualne rozwiązania będące bezpośrednim efektem prac B+R wnioskodawcy – są kwalifikowanym IP w rozumieniu art. 30ca ust. 2 pkt 8 ustawy PIT.

3) Uzyskane przez wnioskodawcę dochody z zbycia oprogramowania (części oprogramowania), które mieści się w pojęciu kwalifikowanego IP z art. 30ca ust. 2 pkt 8 ustawy PIT, tj. dochody z tytułu odpłatnego przeniesienia na zleceniodawcę autorskich praw majątkowych do tego oprogramowania (części oprogramowania), kwalifikują się do kategorii dochodów z kwalifikowanego prawa własności intelektualnej w rozumieniu art. 30ca ust. 7 ustawy PIT.

4) Dochód z kwalifikowanego IP określa się przy uwzględnieniu funkcjonalnie związanych z przychodami osiąganymi z danego kwalifikowanego prawa własności intelektualnej, kosztów uzyskania przychodów, które w sposób bezpośredni albo pośredni, przyczyniły się do powstania takiego przychodu. Do tej kategorii można zaliczyć potrącalne w danym roku

podatkowym koszty usługi telekomunikacyjnej (abonament internetowy), oprogramowania księgowego, strat przy wymianie walut w kantorze internetowym, oprogramowania potrzebnego do pisania kodu, usługi doradztwa podatkowego – w zakresie, w jakim koszty te dotyczą uzyskiwania przychodów z danego kwalifikowanego IP.

5) Wnioskodawca jest uprawniony do zastosowania do ww. dochodów uzyskanych z kwalifikowanych praw własności intelektualnej preferencyjnego opodatkowania według stawki 5%. Podkreślenia przy tym wymaga, że wysokość kwalifikowanego dochodu z kwalifikowanego IP ustala się jako iloczyn dochodu z kwalifikowanego IP osiągniętego w roku podatkowym i wskaźnika nexus, obliczonego według specjalnego wzoru określonego w art. 30ca ust. 4 ustawy PIT. Co istotne, podatnik ma obowiązek ustalenia odrębnych wskaźników nexus dla poszczególnych kwalifikowanych IP.

6) Istotne jest, aby ze wskaźnika nexus wykluczyć koszty, które nie są, lub ze swej natury nie mogą być bezpośrednio związane z wytworzeniem, rozwinięciem lub ulepszeniem konkretnego kwalifikowanego prawa własności intelektualnej. Wobec tego, wskazane we wniosku wydatki, tj. usługi telekomunikacyjnej (abonament internetowy), oprogramowania księgowego, oprogramowania potrzebnego do pisania kodu, usługi doradztwa podatkowego w zakresie w jakim przeznaczone są na działalność B+R wnioskodawcy, wnioskodawca może – przy zachowaniu właściwej proporcji – uwzględnić przy ustalaniu wskaźnika/wskaźników nexus (art. 30ca ust. 4 lit. a wzoru).

7) Odnosząc się natomiast do ponoszonych przez wnioskodawcę strat przy wymianie walut w kantorze internetowym (ujemnych różnic kursowych transakcyjnych) wyjaśnić należy, że we wskaźniku nexus nie mogą być ujmowane różnice kursowe powstałe w wyniku uzyskania przychodu z tytułu przeniesienia autorskich praw majątkowych z kwalifikowanego IP. Na wysokość tego wskaźnika nie mają bowiem wpływu przychody uzyskane z przeniesienia własności kwalifikowanego IP, tym samym na jego wysokość nie będą miały wpływu również powstałe w związku z tym zdarzeniem tzw. różnice kursowe transakcyjne.

Obowiązek pobierania podatku u źródła od wynagrodzeń wypłacanych za wynajem urządzeń przemysłowych w postaci aluminiowych paneli oraz plastikowych mat na rzecz kontrahentów z siedzibą w Niemczech, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 13 października 2020 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.347.2020.2.AW

Uiszczane na rzecz niemieckiego kontrahenta płatności za wynajem urządzeń przemysłowych w postaci aluminiowych paneli oraz plastikowych mat, które zostały wykorzystane przez spółkę do ułożenia tymczasowych dróg dojazdowych na terenie farmy wiatrowej, tworząc zabezpieczenie podłoża – są należnościami licencyjnymi w świetle ustawy CIT oraz polsko-niemieckiej umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania.

W konsekwencji spółka zobowiązana będzie do pobrania i odprowadzenia jako płatnik, na podstawie art. 26 ust. 1 w zw. z art. 21 ust. 1 pkt 1 ustawy CIT, zryczałowanego podatku dochodowego od wypłaconych na rzecz tego podmiotu należności. Zgodnie z art. 21 ust. 2 ustawy CIT, przepis ustalający stawkę podatku stosuje się z uwzględnieniem umów w sprawie zapobieżenia podwójnemu opodatkowaniu, których stroną jest Polska.

Zastosowanie stawki podatku wynikającej z właściwej umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania jest możliwe pod warunkiem – zawartym w art. 26 ust. 1 ustawy CIT – tj. udokumentowania siedziby podatnika dla celów podatkowych uzyskanym od podatnika certyfikatem rezydencji.

Jak wynika z opisu sprawy, spółka jest i będzie w posiadaniu takich certyfikatów rezydencji.

Zatem w rozpatrywanym przypadku opodatkowanie nastąpi według stawki wynikającej z art. 12 ust. 2 polsko-niemieckiej umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania.

Możliwość zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów wartości brutto wierzytelności odpisanych uprzednio jako nieściągalne lub wierzytelności umorzonych, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 14 października 2020 r., sygn. IPPB3/4510-614/16-2/S/DP/PP

Wierzytelnością jest cała kwota należności, która jest wymagalna i nie uległa przedawnieniu wraz z należnym podatkiem od towarów i usług (brutto), o tę bowiem niezapłaconą kwotę zostaje uszczuplony majątek wierzyciela. Dzielenie w tym zakresie pojęcia „wierzytelność” na „przychód należny” i podatek VAT jest konstrukcją sztuczną i może prowadzić do zaniżenia rzeczywiście poniesionej przez podatnika straty.

W orzecznictwie podkreśla się również, że wykładnia przepisów nie pozwalająca na uznanie za koszty podatkowe wierzytelności w kwotach brutto, naruszałaby zasadę neutralności podatku VAT, zwłaszcza ze względu na naruszenie zasady ekonomicznej neutralności tego podatku dla podatnika oraz ze względu na zniekształcenie rachunku podatkowego w podatkach dochodowych, prowadzące do wykreowania nieprawidłowej podstawy opodatkowania.

Właściwym rozwiązaniem jest zatem zaliczenie (po spełnieniu odpowiednich warunków), do kosztów uzyskania przychodów, wartości wierzytelności umorzonych lub odpisanych jako nieściągalne w kwotach brutto.

Wydatki na obligatoryjną dematerializację akcji jako koszt podatkowy, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 13 października 2020 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.298.2020.1.MZA

Z przedstawionego we wniosku opisu zdarzenia przyszłego wynika m.in., że na mocy ustawy z 6 września 2019 r. o zmianie Kodeksu spółek handlowych oraz niektórych innych ustaw, wprowadzona została obowiązkowa dematerializacja akcji wszystkich spółek akcyjnych i komandytowo-akcyjnych.

Oznacza to, że akcje nie będą mogły posiadać dotychczasowej formy papierowego dokumentu i będą musiały być zarejestrowane w tzw. rejestrze akcjonariuszy, prowadzonym przez odpowiednie podmioty.

W związku z tym, podmiot przeprowadzający proces dematerializacji akcji będzie zmuszony do ponoszenia wydatków związanych m.in. z: założeniem rejestru, opłatą roczną lub miesięczną za prowadzenie rejestru, podstawową obsługą wypłaty dywidendy, dodatkową obsługą wypłaty dywidendy za każdego akcjonariusza, na rzecz którego dokonywana jest wypłata, udostępnieniem przez podmiot prowadzący rejestr historii zmian w rejestrze akcjonariuszy, itp. Wątpliwość jaka wynikła z wniosku dotyczy ustalenia, czy wydatki na obligatoryjną dematerializację akcji poniesione przez spółkę, będą kosztami podatkowymi.

W tej sytuacji należy uznać, iż koszty wynikające z dematerializacji akcji związane z obsługą wypłaty dywidendy, nie powinny stanowić kosztów uzyskania przychodów. Natomiast pozostałe koszty wskazane w opisie sprawy, wynikające z znowelizowanych przepisów KSH, obciążające

koszty działalności spółki jako spółki akcyjnej, należy uznać jako stanowiące koszty uzyskania przychodów.

Kwestia rozpoznania wewnątrzspółnotowej transakcji trójstronnej, o której mowa w art. 135 ust. 1 pkt 2 ustawy VAT, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 13 października 2020 r., sygn. 0111-KDIB3-3.4012.440.2020.2.PK

Mając na uwadze, że w opisanym stanie faktycznym/zdarzeniu przyszłym: I) dostawa na rzecz nabywcy jest bezpośrednio poprzedzona WNT u spółki, II) spółka jako drugi w kolejności podatnik VAT nie posiada siedziby działalności gospodarczej na terytorium państwa członkowskiego, w którym kończy się transport lub wysyłka towarów na rzecz nabywcy, tj. w Polsce, III) spółka stosuje wobec niemieckiego sprzedawcy (tj. pierwszego w kolejności podatnika VAT) i wobec nabywcy (tj. ostatniego w kolejności podatnika VAT) ten sam numer identyfikacji na potrzeby VAT, który został jej przyznany przez państwo członkowskie inne niż: Niemcy, tj. kraj rozpoczęcia transportu towarów, Polska, tj. kraj zakończenia transportu; IV) nabywca stosuje numer identyfikacyjny na potrzeby VAT/transakcji wewnątrzspółnotowych nadany przez państwo UE, w którym kończy się transport lub wysyłka, tj. Polskę; V) nabywca zostanie wskazany przez spółkę jako zobowiązany do rozliczenia podatku VAT od dostawy realizowanej w ramach procedury uproszczonej.

Tym samym, opisana w stanie faktycznym WTT pomiędzy niemieckim sprzedawcą, spółką i nabywcą może podlegać rozliczeniu w ramach procedury uproszczonej, o której mowa w art. 135 ust. 1 pkt 4 ustawy VAT.

KONTAKT

ANDRZEJ PACZUSKI
tel. +48 510 051 712
andrzej.paczuski@ptpodatki.pl

ADAM HELLWIG
tel. +48 502 184 966
adam.hellwig@ptpodatki.pl

WARSZAWA

ul. Giełdowa 7/9, 01-211 Warszawa
tel. 22 205 22 00, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE

ul. Podchorążych 1, 40-043 Katowice
tel. 32 704 79 39, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl